

[Jens Jørgensen]

ligt at få nogen til at yde lån i et hus, der ligger på en sådan grund.

For det tredje: Hvis man endda bare kunne gå til den, der havde forurennet, og lade forurenneren betale, men det kan man i mange tilfælde ikke. Den pågældende forurenner er væk, det kan være 50, 60, 100 år siden, firmaet er krakket, man kan altså ikke sende regningen videre. Så står man med det resultat, der fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at oprensningen af disse parcelhusgrunde – og det er dem, vi hovedsagelig taler om i dette lovforslag – vil koste i gennemsnit ca. 400.000 kr.

Man satte – som det også fremgår af bemærkningerne – kloge mennesker under ledelse af professor, dr.jur. Ellen Margrethe Basse til at udarbejde et resposum om det, vi kalder værditabsproblemstillingen. Her er der så kommet et lovforslag, og jeg vil gerne sige, at vi synes, det er et godt forslag. Det er også et nødvendigt forslag.

Jeg skal slutte med at omtale et enkelt emne, og det er det, hr. Trøjborg var inde på om betalingen på de 60.000 kr. – i år 1 efter registreringstidspunktet vel at mærke. Dette beløb graderes ned til 20.000 kr. i år 10. Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiet, at Det Konservative Folkeparti har lyttet til det, der er blevet sagt, og at vi vil være åbne over for drøftelsen, men jeg beder om, at man overvejer en enkelt tankegang i denne forbindelse, nemlig følgende:

Hvis man nedsætter de 60.000 kr. i år 1 til f.eks. 40.000 kr., skal man ikke have den store lommeregner for at finde ud af, at svælget mellem år 1 med 40.000 kr. og år 10 med 20.000 kr. måske er så lille, at stort set alle de mennesker, der ved, at de i løbet af 3, 5, 7, 8, 10 år alligevel skal i gang med denne oprensning, vil komme styrtende. Det er den slags tanker, vi skal overveje i udvalget, men jeg har lyttet, og vi vil være åbne for at ændre det synspunkt, når alle argumenter kommer frem.

Lovforslaget er fornuftigt, det er godt, og Det Konservative Folkeparti støtter det.

Filt Jensen (V):

Som sagt har vi for 5 år siden fejret 200-året for stavnsbåndets ophævelse. Den fornedrelse, der lå i, at alle af hankøn var tvunget til at bo i den landsby, hvor de var født, fra deres 4. til deres 24. år, var dermed bragt til ophør.

Den moderne udgave af stavnsbinding har vi oplevet i de senere år. Det er folk, som i god tro har købt hus, og som senere har oplevet, at grunden er blevet registreret som forurennet, fordi huset ligger på et gammelt affaldsdepot. Brugsværdien af et sådant hus kan være uændret, hvis ikke der er tale om overfladeforurening, men med registrering som forurennet grund indføjet på tingbogens blad 2 bliver huset usælgeligt. Dermed er familien stavnsbundet, og stavnsbinding kan ikke være en samfundsopgave. Derfor må det være en samfundsopgave at løse problemet.

Med dette lovforslag sigtes der mod at få ryddet op i løbet af 15 år. Der fastsættes en egenbetaling, og den bliver, hvis man vil være med fra starten, på 60.000 kr. – så kommer man forrest i køen – aftrappende med 4.000 kr. om året over 10 år således, at hvis man venter 10 år eller op til de 15, som det kan være, er prisen 20.000 kr. Hr. Trøjborg var inde på beløbet, men som det blev nævnt af den forrige taler, hr. Jens Jørgensen, er jeg også bekymret for, at køen af dem, der vil have ryddet op med det samme, vil blive alt for stor. Vi kan drøfte det, men det bliver nok vanskeligt at gøre forskellen mindre end 40.000 kr. fra 1. til 10. år.

Hele projektet forventes at tage 15 år og at koste ca. 1,1 mia. kr.

De ejendomme i et område, der er udlagt til sommerhus eller kolonihave, er undtaget fra lovforslagets bestemmelser, dog ikke de huse i området, der lovligt anvendes til helårsbeboelse.

Endvidere er det sådan, at erhvervsjendomme er undtaget. Om det er rimeligt, vil vi fra Venstres side gerne se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet. Det har været drøftet forud for dette lovforslags fremsættelse, og det er muligt, det er rigtigt, at det er undtaget, men vi føler os ikke sikre på det. Der kan være adskillige mindre håndværkere, der uforskyldt er kommet ud i store økonomiske problemer af samme grund. For nylig så vi f.eks., at kreditforeninger ikke vil yde lån i autoværksteder og tankstationer netop af frygt for, at pantet pludselig bliver mindre eller måske slet ingenting værd.

Det mener jeg vi må have set nærmere på under det videre arbejde, men vi anbefaler lovforslaget.